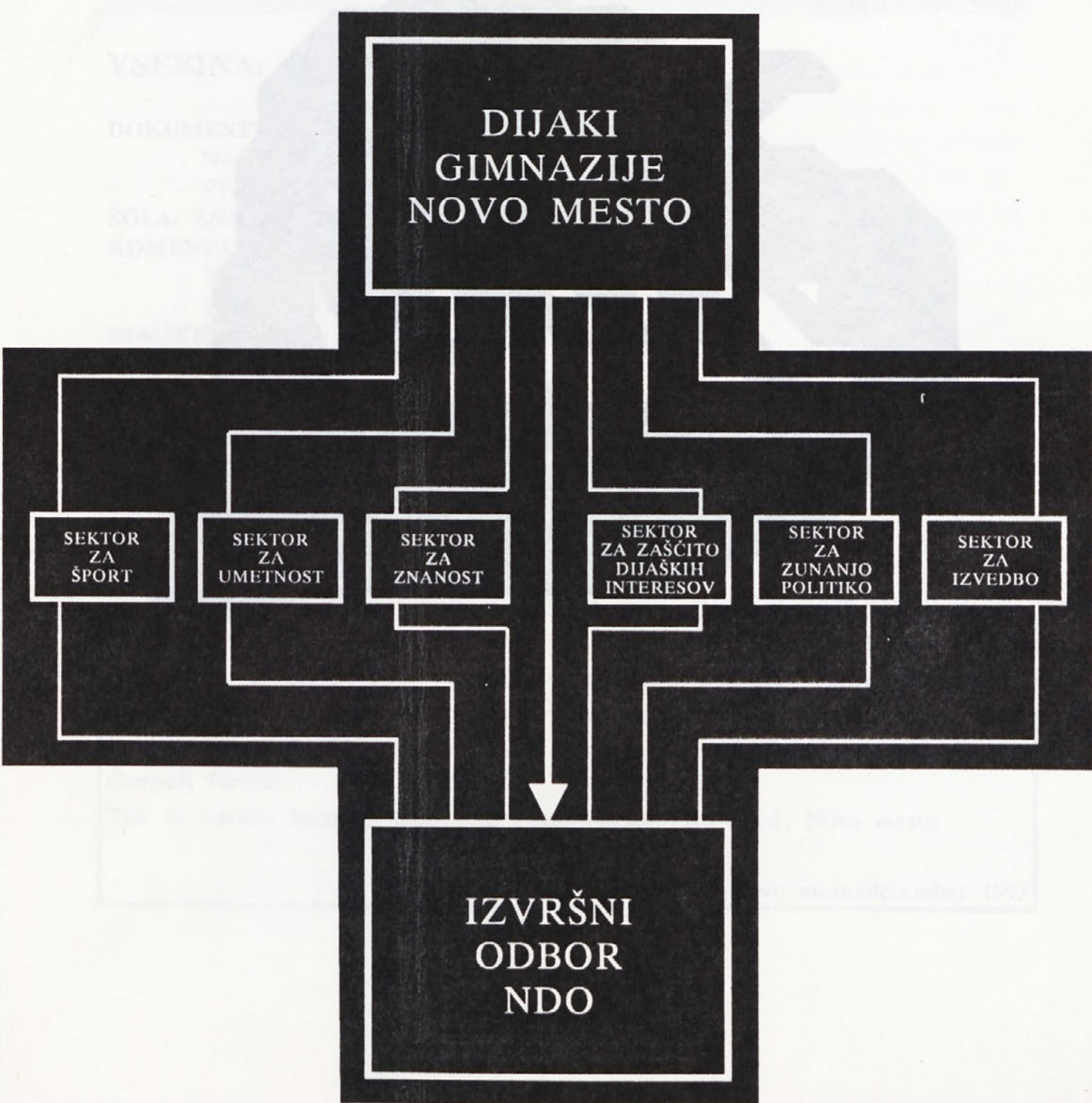
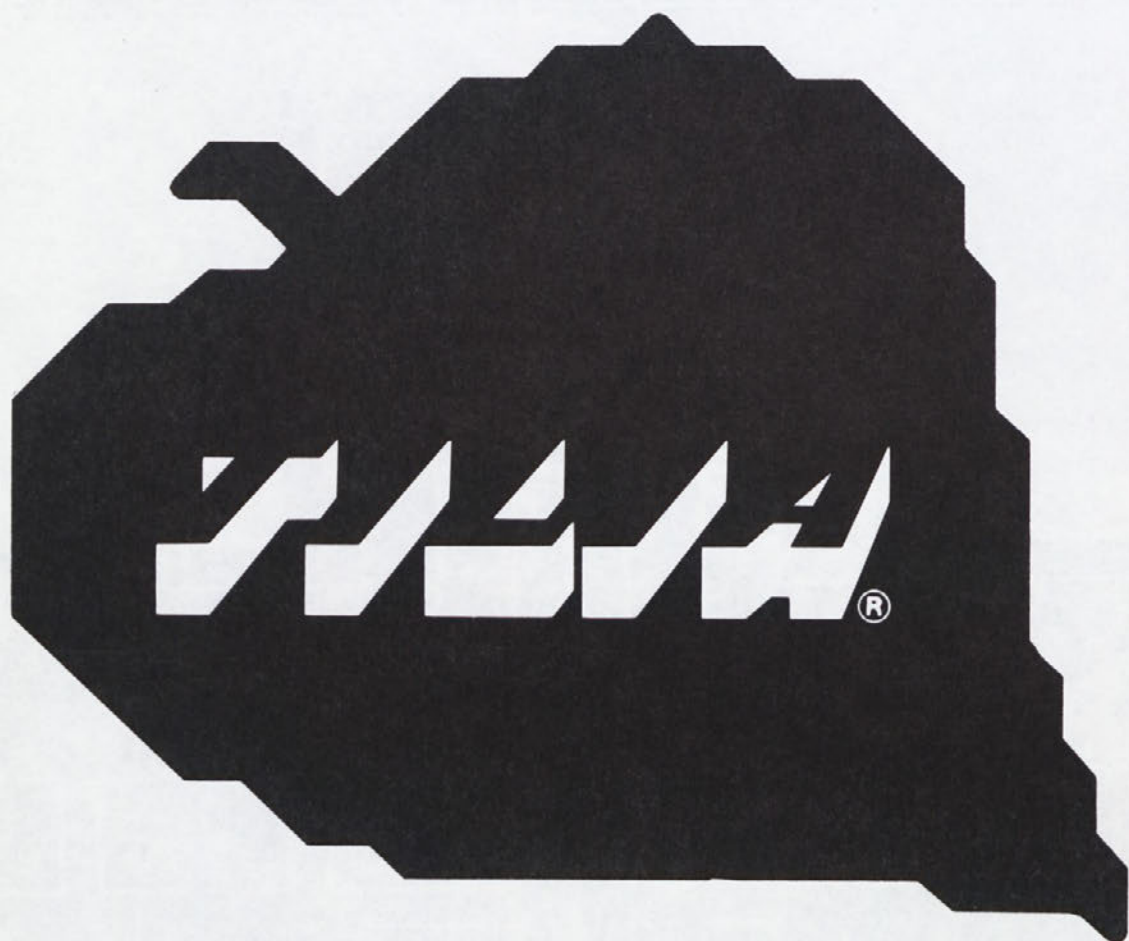

~~STREŽICE~~

ČASOPIS GIMNAZIJE NOVO MESTO

Uvodnik

1

Ni dejanja kreacije, ki ni hkrati dejanje uničenja. Stezic torej ni. Zato je na prvi strani številka ena. Creatio ex nihilo, začenjamo iz točke nič. Zato je tam nekje še ena številka - nič.

2

Ki pa ni nič. Označuje namreč čas, za katerega ni bilo nikoli časa, tisti čas, ki zanj upamo, da bo uspominjen v - Stezicah.

Uroš Lubej
za uredništvo Stezic

VSEBINA:

DOKUMENTI NDO:

- NAGOVOR PREDSEDNIKA OB USTANOVITVI NDO
- STRUKTURA NDO

ŠOLA: ZNANOST / IDEOLOGIJA

KOMENTARJI:

- TV
- 1. GIMNAZIJSKI ROCK FESTIVAL

DIAMETRALE:

- HOLLYWOOD

IZPOVEDI - KRISTIJAN OSTANEK:

- ZAVEST + NAGON + UŽITEK

VZHODNA STRAN:

- TRANSDANCE

RESOLUCIJA ZA ŠPORT

SPISI PRVEGA ČETRTLETJA

POZIV IZVRŠNEGA ODBORA

STEZICE, časopis Gimnazije Novo mesto; izdaja: NDO; uredništvo: Jernej Dežman, Uroš Lubej, Jasna Simčič, Veno Vranc; sodelavci: Janez Auersperger, Marko Bauer, Matej Drobnič, Barbara Grabnar, Sašo Hanjšek, Andrej Markovič, Kristijan Ostanek, Samo Plut, Andrej Pureber, Tomaž Žagar in prof. Renata Čampelj Jurečič

Tisk te številke Stezic je omogočila Zavarovalnica TILIA d.d., Novo mesto.

Novo mesto, december 1993

NAGOVOR PREDSEDNIKA OB USTANOVITVI NDO

Gagajoči komunizem, ki je noro poskokoval po planetu, je propadel. Demokracija se opoteka.

Svoboda se znova premika v maternici časa. Prišel je čas, da se po dveh propadlih eonih, rodi nov.

V nam znani zgodovini obstajata dva eona. Prvi, v katerem je vladala mati, je predstavljal svet kot hranjenje od nje same. Za ta eon je značilna matriarhalna ureditev.

V drugem eonu je vladal oče. Svet je bil zamišljen kot katastrofalen. Ljubezen - smrt - preporod je bil način, na katerem se je gradilo izkustvo. Za ta eon je značilna patriarhalna ureditev.

In sedaj otrok. V tem zaznavamo pojave kot neprekinjeno rast, ki je okoliščene ne morejo zatreti. Ta eon prinaša spoznanje, da je posameznik del družbe.

V tej novo dobi, leta 1993, je izvoljeno vodstvo dijakov Gimnazije Novo mesto ustanovilo NEODVISNO DIJAŠKO ORGANIZACIJO (NDO).

Nad nami danes visi velika nevarnost. Posameznik je zatiran na več načinov. Človek, ki predvidi tendence časa, je izsmejan, preganjan in mnogokrat uničen. Pojavlja se masovno razmišljanje. vsi smo tretirani kot imbecilna deca.

Poglavitna naloga NDO je, da se zavzema za tiste, ki kvalitetno izstopajo iz krdela. Krdelo bo masovno uničeno, ko bo prišla kriza. Preživeli bodo le posamezniki in njihovi dediči.

NDO je nastala zaradi njih. NDO jih bo podpirala in usmerjala. NDO je edini način, da se ohrani svoboda posameznika in vzpostavi nova gimnazijska zavest.

Vodstvo NDO je prepričano, da so dijaki Gimnazije sposobni stopiti iz krdela. Na nas je, da določimo, kako se bo ta novi eon otroka razvil, kako bo otrok zrasel.

Vsi dijaki in dijakinje so vabljeni, da sodelujejo z NDO v tem velikem delu.

VENO VRANC,
predsednik NDO

ORGANIZACIJSKA STRUKTURA NEODVISNE DIJAŠKE ORGANIZACIJE

IZVRŠNI ODBOR:

Izvršni odbor izvolijo dijaki Gimnazije Novo mesto..

SEKTORJI:

Sektorji so dinamična vez med Izvršnim odborom in dijaki. Član določenega sektorja lahko postane tisti dijak, ki je kakorkoli povezan s področjem tega sektorja. Sektorji in Izvršni odbor delujejo koordinirano.

ŠOLA: ZNANOST / IDEOLOGIJA

Eno izmed pomembnih skupnih generacijskih izkustev, ki označuje mladino vseh slojev in razrednih družb, je šolanje. Proces, ki ga izvajajo posamezne šolske institucije, ki so običajno podrejene državi oziroma ponekod tudi zasebnim ustanovam, cerkvam..., zajame otroke, ko se nahajajo v najbolj ranljivem obdobju svojega življenja- v tem obdobju so pripravljene brez kakšnih posebnih odporov sprejemati ideologije. Šola kot institucija v večini primerov ne nastopa kot posrednica teh praks, temveč te prakse prenaša že v samem t.i. šolskem življenju. Ker je institucija "odgovorna" državi in je v bistvu del državnega aparata, naj bi iz otroka naredila delovnega, sposobnega, državi podrejenega državljana. (sic!) Na tem mestu je potrebno omeniti tezo L. Althusserja, namreč da je šolski aparat veliko močnejši dejavnik kot npr. sistem parlamentarne demokracije ali sistem mas medijev, ki manipulirajo z javnostjo. Noben drug ideološki aparat po njegovem mnenju ne bi bil tako uspešen, kot je v interiorizaciji ideologije šola.

Dandanes v Sloveniji, po zrušitvi totalitarnega režima, postaja šola območje bitk ideologij, ki se borijo za prevlado, tako da tudi v šoli odmeva ta, še vedno trajajoči, spopad razredov.

Zato država (ideologija) ne sme in ne more svobodno razpolagati s šolstvom in ga podrežati interesom (pre)vladajoče(ih) ideologij(e).

Jasna Simčič

Objavljamo tudi odgovora prof. Helene Zalokar in prof. Natalije Petakovič na vprašanje, kako so spremembe ob padcu prejšnjega režima vplivale na izoblikovanje učnih načrtov pri pouku sociologije in slovenskega jezika.

Prof. Natalija Petakovič:

Tendenčna literatura je bila v vseh zgodovinskih obdobjih podaljšek vladajoče strukture, miselnosti. Še v 20. stoletju je bilo veliko poskusov "državnega vmešavanja" v umetnost literature.

Škoda, ki jo tak literarni tekst povroča sebi, je manjša od tiste škode, ki jo instrument oblasti lahko preko šole uporablja pri oblikovanju določene miselnosti, pri vzgajanju odnosa do določenih družbenih pojavov. Ker literatura živi po svojih zakonitostih, ki so izven norme trenutne vsakdanjosti, so taki poskusi kratkotrajni, saj slej ko prej pride do upora proti taki poetiki. Res pa je, da literature ne moremo nikoli izločiti iz družbenega konteksta, v katerem je nastala.

Kako se je državna ideologija pri nas vmešavala v literaturo oz. pouk literature? O mnogih avtorjih se enostavno ni govorilo, kdor je to počel, je naletel na težave (prof. Pibernik v primeru Balantičeve poezije). Prav tako ni bilo informacij o emigrantski literaturi. V prejšnji državi smo dosti bolj spoznavali literaturo drugih jugoslovanskih narodov. O tem, kateri teksti naj se obravnavajo v šoli, naj odloča le znanost. Kriterij je lahko le dobro/slabo, ne pa nacionalni ali politični. Literatura ne potrebuje in ne prenese nobenega predznaka, kvečjemu oznako Lepota.

Večjo nevarnost in škodo pa bi lahko povzročila skupna programska jedra v šolstvu, ki so jih zaradi političnih interesov (jugoslovanska ideja) skušali vpeljati z usmerjenim izobraževanjem. Posledice teh bi bile veliko bolj usodne in daljnosežne za slovenski jezik in kulturo sploh, kot pa je bilo npr. zamolčanje nekaterih avtorjev.

Veliko lažje je prevrednotiti literarni tekst, kot pa bi bilo "popravljanje" zavesti o kulturi in jeziku, ki bi se s takim izobraževanjem ustvarila v mladih ljudeh.

Prof. Helena Zalokar:

V sedemdesetih letih je sociologijo nadomestil predmet samoupravljanje s temelji marksizma (STM), ki je pokrival veliko področij : sociologijo, ekonomijo, politologijo, pravo,.. Bistvene razlike med predmetoma - sociologijo danes in STM so v ciljih. Cilji STM-ja so: spoznati bistvene značilnosti družbenih odnosov v SFRJ, spoznati ekonomsko in politično ureditev, položaj, pravice, odgovornosti v organizacijah združenega dela in v širših samoupravnih skupnostih, spoznati socializem kot svetovni proces za bolj humane, svobodnejše odnose v družbi, vzgajati v duhu socialističnega patriotizma, bratstva, enotnosti in solidarnosti jugoslovanskih narodov, oblikovanje marksistečnega svetovnega nazora.

Kljub temu pa s poučevanje tega predmeta nismo zašli v skrajnost in smo dopuščali različna tudi odklonilna stališča, svobodo mišljenja, vendar pa so morali dijaki svoja stališča zagovarjati s pomočjo argumentov.

Temeljni cilji sociologije: da se učenci seznanijo z različnimi razlagami razvoja in strukture družbe, spoznavanja temeljne sociološke pojme in se navajajo na njihovo uporabo pri razumevanju in pojasnevanju družb, procesov, širijo znanje in se usposablajo za kritično analizo sodobnih družb v njihovih različnih vidikih in protislovjih, spoznavajo možnosti praktične uporabe in zlorabe sociologije na različnih področjih...

Medtem ko danes spoznavamo različne razlage in strukture družbe, pa so te prej ostale neomejene, oz. so bile ocenjene s pozicije marksistične sociologije. Spremenilo se je tudi izobraževanje učiteljev. Takrat je bilo precej seminarjev, srečanj s politiki, vendar pa so bile teme (vsebine) na teh predavanjih ideološko obarvane, v stilu marksistične ideologije. Danes so ti seminarji strokovni, potekajo z različnih teoretičnih stališč, teorije so enakopravno zastopane, izobraževanje ne gre le v eno smer. Razlike so vidne že v obsegu literature. Takrat je bilo na voljo veliko literature, ki je bila na voljo po dostopnih cenah, skrbeli so za gradivo, tekste,..., nekateri učbeniki so bili tudi zelo kvalitetni in uporabni. Tudi danes izhajajo novi učbeniki, z njimi pa se oskrbujemo v kolikor nam to dopuščajo finančne zmožnosti. Po letu 1991 (po deset dnevni vojni), se vsebina predmeta sociologije ni dosti spreminjala, ker je takoj na začetku uveden kot znanost in ne kot angažiran predmet v službi potreb oblasti.

VDOR RELIGIJE OZ. POUKA O RELIGIJI V ŠOLO

Kaj pomeni zlom sistema za posameznika ali narod? Ali to pomeni prehajanje iz ene v drugo skrajnost? Iz enega v drugo enoumje? Opažam, da je

demokracija zelo širok pojem. Z njim se na srečo nekaterih lahko zelo manipulira, še najlaže pa z pa z nevedneži in otroki. Institucija, ki to lahko realizira, je šola. Skozi učni proces in s posredovanjem snovi nam šola postopno vsiljuje določena stališča in ima možnost, da izoblikuje posameznikovo osebnost po meri družbe oz. države. Ker se vzgojni in učni proces začne že zelo zgodaj, ko otrok še ne zna odločati in presojeti sam, lahko šola brez večjih težav vpliva na posameznikovo mišljenje in razvoj osebnosti.

Med vlado (državo) in Cerkvijo potekajo pogajanja o uvedbi religiozno - etičnega oz. kulturno - etičnega pouka. Država se zavzema za ta predmet, in sicer dve leti v osnovni, dve leti v srednji šoli in eno v poklicni šoli. Cerkev hoče ta predmet skozi vse osnovnošolsko in srednješolsko šolanje.

Zastavlja se vprašanje, ali ne obstaja velika nevarnost, da se ta predmet, ki naj bi predstavil vse religije (ne le krščansko), ne bi sprevrgel v vzgajanje otrok v krščanskem duhu-glede na to, da je rimo-katoliška cerkev pri nas najmočnejša. Ker Cerkev zahteva ta predmet že od prvega razreda osnovne šole, me zanima, ali je tu sploh še prisotna samostojna odločitev posameznika glede njegovega nazora? Kako naj se sedemleten otrok sam odloča o vprašanju, ki je lahko kasneje podlaga njegovega življenja? Po drugi strani pa tudi starši nimajo pravice namesto otroka odločati o njegovi prisotnosti pri pouku tega predmeta! Edino sprejemljivo je, da bi ta predmet uvedli šele v osmem razredu osnovne šole in nato v srednji šoli, ker je to obdobje, ko posameznik že samostojno oblikuje stališča do nekaterih bistvenih vprašanj v življenju. Zanima me, ali je sploh potrebno uvajanje tega predmeta v šole? Ali ne izvemo dovolj o religijah pri pouku zgodovine, sociologije in delno tudi pri pouku slovenščine? Menim, da kdor hoče izvedeti več o posameznih religijah, ima na voljo v knjižnicah dovolj literature za samoizobraževanje.

Cerkev se brani z dejstvom, da je ta predmet prisoten tudi na šolah na Zahodu. Vsiljuje se vprašanje, ali je vse, kar prihaja iz Zahoda, res tako dobro in kvalitetno? Jih moramo res v vsem posnemati? Zakaj ne bi vsaj na enem področju delovali samostojno, neodvisno od vplivov razvitega, a duhovno praznega Zahoda? Ali ne obstoji nevarnost, da bi z uvedbo tega predmeta Slovenija postopno in neopazno postala katoliška država, ki bi zopet vzgajala poslušnega in nemislečega državljana?

Kdo bi poučeval ta predmet: duhovnik ali strokovno usposobljena oseba (učitelji z visokošolsko izobrazbo, ki bi študirali pedagoško smer teologije v povezavi z nekaj drugimi predmeti na oddelku za filozofijo in sociologijo)? Ostaja namreč velika nevarnost, da duhovniki ne bi ostali le na poučevanju tega predmeta na osnovi dejstev, učbenikov-te bi morali sestaviti strokovnjaki na podlagi ugotovljenih dejstev, neodvisno od političnih interesov države, temveč bi skušali vzgajati otroka v skladu z načeli Cerkve v osebo, ki bi se podrejala stališčem Cerkve. Uvedba predmeta o religijah je sprejemljiva v primeru, da bo ta predmet poučevala strokovno podkrovana oseba, ki bo nepristransko, objektivno predstavila religije in posamezniku ne bo skušala vsiljevati svojih vrednot in stališč. Na ta način bi omogočili razvoj svobodomiselnih, vsestransko razgledanih oseb.

Barbara Grabnar

TELEVIZIJA NOVO MESTO; KOMENTAR: UROŠ LUBEJ

1

Kaj zbujaja smeh, ko se spustite v kanal? To, da vas spominja na nekaj, česar smo bili vsi deležni v osnovnih šolah, na interesne dejavnosti-rekli smo jim krožki. Vendar zgolj spominja, kajti krožke so ponavadi vodili ljudje, ki so se na stvar spoznali-v njihovem kanalu nimajo niti teh.

2

Vzemimo za primer najbolj reprezentativen odtok-mladince. Oddaje le-teh predstavljajo grozovit napad na naša čutila in na naš razum:govorijo nam v jeziku, ki skuša biti pravilen, pa mu ne uspe, ponujajo nam učbenik napak v montaži-nelogično razporedbo kadrov, neuklajenost slike in besede, prihaja do pogostega "mešanja žanrov"-npr. vdora komentarja v nekaj, kar je posredovano kot novica, itd. Očitno je torej, da so v kanalu ljudje, ki so si zaželeli televizije, ugotovili, da "če hočeš plavati,moraš skočiti v vodo", in vzeli v roko kamere. Problem je v tem, da je njihova voda luža-se pravi, da je zelo nizka-pa se še tu utapljujejo.

3

Stavek, ki se pogosto pojavi v oddajah kanalovcev: "Poglejte si naš prispevek, morda *se boste videli!*" Da bi se videli, pa si želijo predvsem kanalizatorji: v kadru je pogosto več "sodelavcev": npr. Janez, Lojze in Francka. Lojze nekaj govori v kamero, Francka in Janez pa zgolj zadovoljno zreta iz ekrana in nič ne rečeta. Behavo. *Videti se gledajočega*, biti zasidran v pogledu televizije-to mora biti za njih poseben užitek, huje je to, da isti narcizem pričakujejo od tistih nesrečnežev, ki jih gledajo.

4

Vaš kanal je materializacija miselnosti, ki se širi po teh krajih: "Naj se stvari dogajajo, pomembno je, da se nekaj dela." To je logika nekakšnih kvazi mladinskih centrov (ni čudno,da se mladinci imenujejo MKC TV), to je tudi logika kanala. Hvala bogu, da se nekaterih vonjav ni moč navaditi.

PRVI GIMNAZIJSKI ROCK FESTIVAL; KOMENTAR: MATEJ DROBNIČ

Ideja prvega rock(?)festivala kot predstavitve glasbenega življenja na šoli zakrije začetniške napake organizatorja in opravičuje neprepričljiv nastop nekaterih skupin. Začetek (koncerta in ne improvizirane tonske vaje, ki jo nekateri uporabljajo kot izgovor za svoj slab nastop) s skupino Drunkards je bil, predvsem zaradi dobrega vokalista, prav vzpodbuden; nadaljevanje pa bi najlažje opisal z besedami neusklajenost (razlog je gotovo vtem,da je bila večina skupin ustanovljena v letošnjem letu, torej je za njimi le nekaj mesecev skupnega igranja-za mnoge je bil to prvi javni nastop), neizraziti vokali ter prevladovanje ritem kitar(dobri solo-kitaristi so bili,žal, zaradi glasnosti ostalih povsem zakriti).

Dobro izvedbo sicer klasičnega rock repertuarja sem dočakal šele proti koncu, ko sta se skupini Junkie in Madžars na srednje dobrem ozvočenju predstavili z zadovoljivo zvočno podobo.

Publika je sicer vsako potezo na odru navdušeno pozdravila, vendar menim, da je to predvsem posledica mrtve rock scene na tem področju.

DIAMETRALE: HOLLYWOOD

Marko Bauer: OBRTNIŠKA UMETNOST

Filmski boj, če ga sploh lahko tako poimenujem, med pretirano umetniško Evropo in poslovno obrtniškimi ZDA ni bil nikoli enakopraven in zanimiv. Povprečnega gledalca, ki priljubljene krvave apokaliptične dvoboje in začinjene orgije gleda z usti polnimi popcorna, preprosto ne zanimajo nerazumljive vizije nekega neznanega madžarskega filmarja, nagrajenega na Beneškem festivalu, na katerem se za isto priznanje potegujejo brezvezniki z eksotičnih otokov in zulujskih mestnih držav.

Hollywood je ustvaril komercialni žanrski film, ki zahteva platna, polna zvezd in prepričljivih posebnih efektov. Nebeški stanovalec Arnold Terminator Schwarzeneger, video smetar Jean Claude van Damme, danes že predebel Rutger Blade Runner Hauer ter po sredozemsko privlačna Valeria Hot Shot Golino so seveda Evropejci, ki so se podarili sedmi umetnosti Ameriki, zavrnilo težačenje na evropski art način, ker jim ta pač ne omogoča statusa zvezde. Izjema niso niti režiserji, za kar je najboljši primer nizozemski mojster suspense Paul Verhoeven, ki v številnih evropskih hvalospevih ni zavohal dovolj denarja, se odpravil v U.S. factory of dreams in zaslovel ter seveda obogatel s sci fi cop akcionerjem Robocop, marsovsko Arnoldovo odisejo Total Recall in medspolno whodoneit vojno Basic Instinct.

Izredno uspešna je tudi producentska formula snemanja najpogosteje slinastih remakov odličnih evropskih ustvarjanj, ki so zaradi neameriškega jezika in nacionalistične nadutosti jenkijevske publike v kinih onkraj Velike luže doživeli katastrofalen neuspeh. Tako je soap operno ogabna angleško sinhronizirana Nina, čistokrvna kopija Bessonovega kulturnega shockerja Nikita, v Ameriki postala pravi mali hit, čeprav so fanatični hamburger požiralci isto stvar že videli, le da je prej vsebovala podnapise. Redke prebavljive izjeme predstavljata novejši Brestov Scent of a Woman in Amielov Somersby, kjer sta avtorja originaloma dodala svoj own private touch.

Okus filmofilskih povprečnežev se ne bo spremenil, kar pomeni še nadaljno nizko gledanost evropskega filma. Treba se je naučiti snemanja filmov na ameriški način, kjer je prva vrhunska obrt, obilo prostora pa tudi za vse ostalo. Konec koncev ne moremo reči, domovina filma, Amerika, ne zna narediti tudi umetnine.

Uroš Lubej: KLASIKA 20. STOLETJA

Hollywood je mitologija novega veka, je zakladnica klasik in simptom dobe. Hollywood je spekter travmatičnih situacij, ki so jih množično interpretirali evropski teoretiki in filozofi. Hollywood uporablja tolikokrat mu očitano komercializem kot izgovor, da se povzpne na vrhove artizma. Je tako velik, da celo njegovi kritiki ne morejo uiti hollywoodskemu jeziku. Hollywood je ep modernizma in postmodernizma hkrati.

Kristijan Ostanek: IZPOVEDI

ZAVEST + NAGON + UŽITEK

v Novem mestu

Aids in spolnost nekoč in danes

Ali bolje rečeno-nekoč in ... nekoč, kajti situacija se v našem lepem mestu še od daljnih 60-ih in 70-ih (let flore in nasploh vračanja k naravi), ko je bil zgoraj navedeni sindrom svetu še popolna neznanka, ni prav nič spremenila.

Že pri samem temelju, pri preprostem razlikovanju množične zavesti, se nam hudo zatakne, ko opazimo, da je le ta v Sloveniji na splošno na stopnji surovih sibirskih temperatur.

Beseda spolnost, ali huje seks, je smrtonosen tabu že dolga leta (posebej pri že dotrajanih generacijah). Vse dogajanje okoli nje se giblje v območjih sramu, strahu in diskretne skritosti, zatajitve in potlačitve. Vestni državljani se sramujejo svojih naravnih nagonov in zakonitosti, pa čeprav so v t.i. nekoliko razvitejšem svetu slo po spolni zadovoljivosti že ničkolikokrat obravnavali kot objekt znanstvenega raziskovanja in celo kot osnovno gibalno celotnega sistema obnašanja in razmišljanja. Tovrstni propagandni in komercialni projekti so na naših tleh groteksno skromni in dajejo vtis nedodelane boječnosti. Pojem spolnosti, ki pa je konec koncev le edini konkretni in legitimni sistem za ustvarjanje pomladka-in ta bi nam kot tak Slovcem prišel neznansko prav-, je takorekoč zatrt in zapostavljen, raznorazne oralne, sadomazohistične in skupinske, bolj zanimive različice pa so tako ali tako uvrščene v polje patološkega, perverznega in nenormalnega. Skratka, o tem se dandanes pri nas ukvarjajo le še avtorji in založniki uboge in cenene pornografije ter profesionalni psihiatri.

In kljub zaslepljujočemu pompu čudovite propagande in moralističnih parol ob 1. decembru - mednarodnem dnevu dotične bolezni, se vam v Novem mestu, v prestolnici prelepe Dolenjske, žal zgodi naslednje:

Kot lojalen občan želite uporabno izkoristiti svoje pravice in se prepričati o svojem zdravstvenem stanju, to se pravi opraviti tako zelo opevani brezplačni, anonimni HiV test (prav tistega, ki ga že leta opravljajo v vsaki severnoameriški vasici), kajti zdravje in varnost sta kakorkoli že nadvse pomembna. Že kot predpogoj morate imeti kar nekaj mase med nogami, da se kot pionir odpravite na to nevarno ekspedicijo, saj se o poskusu, predvsem pa o rezultatih, prav kmalu poroča po lokalnih kuloarjih in močnem rumenem tisku. In sedaj k samem postopku:

Najprej vas vratarji- usmerjevalci skrajno grdo in začudeno pogledajo, nato pa vas pošljejo v kripto nove bolnišnice, na t.i. transfuzijski oddelek (krvavo nadstropje). Tam pa vas nepopisno pristrčni uslužbenci kruto napadejo zaradi drznega poizkusa vdora v njihovo cenjeno intimo pitja kave in nikotinskih obredov ter vas malo pozneje z ignorantsko hladnokrvnostjo izvržejo iz svojega skrbečega objema vehemantno pošljejo v glavno mesto-Ljubljano s poceni izgovorom, da tu take teste opravljajo le za svoje paciente in darovalce telesnih sokov. Torej izberite, ali boste na smrt zboleli ali pa jim boste dovolili odtočiti liter ali dva svoje vsebine, da vam bodo naklonili drobec svoje drobcene pozornosti. Preostane

vam le še, da s svojim gnilim priokusom odidete s prizorišča brez pričakovane, tako prelomne informacije za bodoče delovanje in o tej avanturi obvestite javnost in medije ter se pozno v noč na skrivaj solzite v svoj dnevnik.

Takih in podobnih pripetljajev je v našem okolju precej, še več pa jih bo, ko se bo množicam utrnilo, da je v življenju še veliko več od službe, dolžnosti, frustracij, mazohističnega trpljenja in ukvarjanja z večnimi življenjskimi vprašanji.

Torej, predragi sodijaki, ali bomo dovolili, da se takole diletantsko in neodgovorno opravi z mladimi, perspektivnimi dušami, ali pa se bomo uprli in zgradili novo svobodo misli, novo, pestrejšo aktivnost telesa, nov odnos do nagonov in užitka ter nov učinkovitejši informacijski sistem.

Geslo dneva je: Osvobodimo Slovenijo in ljubljeno Novo mesto. Uživajte še naprej, še bolje, še močneje.

Hedonistični pozdrav, Kristijan Ostanek

DOKUMENTI NDO

RESOLUCIJA ZA ŠPORT

Sedanji odnos do športa na Gimnaziji Novo mesto omogoča vladavino prepričanja, da je vsak telesni napor nepotrebno garaštvo.

Izvršni odbor zahteva spremembo v obravnavanju športa. Zato bo:

1. Imenoval komisije za pripravo različnih športnih tekmovanj. Dijaki morajo imeti možnost, da se preiskusijo v različnih disciplinah. S takimi prireditvami se onemogoča pasivnost ter vzvišena distanca do športnega naprežanja.
2. Imenaval komisijo za izbiro športnika leta. Na vrhunske športnike naj bo ponosna celotna gimnazija. Komisija bo izbrala še športni razred leta.

Športna vzgoja je del izobrazbe; odnos do športa odraža elitnost neke šole.

IZVRŠNI ODBOR NDO

VZHODNA STRAN TRANSDANCE - MISTIKI ALI ROCKERJI ?

INTERVJU

Povejte nam kaj več o svoji skupini.

Vsi smo člani mednarodnega gibanja za zavest Hare Krišna. Gre za glasbeni projekt, del spiritualne kulture, imenovane gold age. Ideja tega gibanja je uvajanje spiritualne glasbe na glasbeno sceno. Spiritualen zvok je nezasičen, dinamičen. Ta glasba daje večje zadovoljstvo od materialne.

Pri izvajanju uporabjate tuje inštrumente. Katere?

Vodilni inštrument je indijski harmonij. To so posebne orgle z lepim zvokom. Za spremljavo uporabljamo karatele - majhne činele z visokim tonom. Ne morejo jih narediti na Zahodu. Uporabljamo tudi mridango. To je majhen, glinen boben, ki ima dve opni, izdelani iz kravje kiže. Zanimivo je, da je krava umrla naravne smrti.

Slišali smo, da boste postregli z vegetarjansko hrano.

Zato, da bi mi uživali v hrani, ni trpelo nobeno živo bitje. To je tudi moto te verske kulture: Naj bodo vsi srečni.

Kaj je mantra?

To je zvočna vibracija, ki um osvobaja pohlepa, zavisti, jeze, zlobe in ostalih neugodnih stvari. Sestavljena je iz dveh besed: manas (um) in trajabi (osvobajati).

Tu ste vsi enako oblečeni. Kakšne obleke so to?

Obleka sama ni pomembna. Pomembna je njena barva. Fantje imajo zafranasto barvo, ki simbolizira celibat, oženjeni moški pa so v belem. Ženske so lahko oblečene drugače.

Vsi imate črte na nosu. Kaj to simbolizira?

To je znak služabnika boga. V Indiji simbolizira hram. Bog je v vsakem srcu in telo je božji hram.

Kdo je duhovni učitelj?

Duhovni učitelj ali guru mora poznati filozofijo in zaključke svetih pisav. To mora znati tudi predstaviti in se po tem ravnati.

Kaj pomeni glasba za vas?

Pri nas igra glasba bistveni del duhovnega procesa in ni samo spremljava. Duša po svoji naravi rada poje in pleše.

Kako vas sprejema občinstvo?

Zelo dobro, čeprav ljudje čudno gledajo na nas.

KOMENTAR: VENOV VRANC

Mi vemo le eno. Absolutno bivanje, absolutno gibanje, absolutna smer, absolutna sočasnost, absolutna resnica in vse take ideje, nimajo in nikoli ne morejo imeti pravega pomena.

Če človek pada v reko, se lahko prime za namišljeno vejo. Ali se s to namišljeno vejo lahko reši? Ideje kot absolutna resnica so kot ta veja.

Absolutna resnica je posledica napačnega razmišljanja, ki izhaja iz naše trenutne zbeganosti. V tem trenutku smo pripravljeni verjeti tudi v Krishno kot absolutno resnico.

SPISI

ANDREJ MARKOVIČ: JE LE ENA VEČNA LJUBEZEN, LJUBEZEN DO
SAMEGA SEBE

Filozofija, ki se mi je zarezala v čelo s svetlobo noža in pri tem ustvarila le meni in mojemu življenju znano gubo na obrazu, je filozofija, ki ne poudarja preživeti življenja, temveč ga tudi doživeti z vso svojo grozo uperjeno proti civilizaciji, z vso eksistenco uperjeno naproti gibanju, s katerim lahko s pomočjo telesa in duha tvorim triado, ki prodre skozi mrežo mojega prasnega (tiste lupine in materine sluzi, ki me vleče, da sem človek, da ne morem skozi svoje meje; ki mi zatrjuje, da sem le človek in le dika kot element človeštva, to je da ne morem jaz ustvariti nove zgodovine, temveč da se lahko s ponosom uprem le v tempelj človeštva in si mislim: "To so zgradili moji predniki") v kozmos; v ta svet niča, vsega in enega; v ta svet trodimenzionalnosti, ki sprejema le genije, izbrance ali pa tiste, ki so našli ali iznašli v sebi gibanje duha in telesa (kar poudarjajo že antični Grki- to je harmonija telesa in duha), v ta svet, kjer se popolnoma zavem svoje eksistence, svojega bivanja in svojega bitja, v svet, kjer mi ni obveznost živeti, temveč postane obveznost služba le dvojnemu-to je sebi in prijateljstvu(tovarištvu). To ni svet nekje na Luni, to je svet, ki tiči kakor mehurček v človekovem doživljanju življenja, kot trenutek; to je svet v koordinatah časa in prostora, kjer čas pomeni SEDAJ, prostor pomeni TUKAJ, to je svet, kjer moja bit živi (to je, doživlja samega sebe in ne le preživlja potrebe svoje eksistence) za trenutek, ni njegov suženj, temveč njegov pogoj in hkrati sodba; pogoj je podrejanje mojega Alpinizma pod načrte in želje, predvsem pa metu narave v smeri proti človeku-to je poti; sodba pa, da me ta svet trenutkov (kozmos, trodimenzionalnost) nadreja nad pesnike in nad astronave, kajti harmonija mojega telesa me popelje više kot umetnika (pesnika), ki je negibni gibalec in ki besediči s čustvi, hrepeni po kozmosu, se upijanja v hrepenenju, da bi prodrl v kozmos ;in me popelje više od astronava, ki se popelje in prodre skozi lupino človeštva (človek-tako trdijo nekateri-ne more preseči svoje dimenzije) s produktom civilizacije in tehnologije; me popelje z enim samim načelom (obveza do trdnosti prijateljstvu in obveza do načela: BY FAIR MEANS), po poti, ki mi je dana, po poti, ki mi jo nudi moja bit, ne pa produkt človekovega "ratia", brez dušilcev doživljanja, kot so kisikove bombe ali kakšne druge zvičajnosti, značilne za človekov um. Skratka, pesnik ima stično točko z vesoljem v besedah in hrepenenju, astronaut v gibanju, ki prelisiči človekovo dimenzijo, alpinist pa doživlja sebe, svet, planet in kozmos s čistimi načeli, brez zvičaj (moram poudariti, da je takšnih alpinistov malo, namreč večina je podrejena CILJU, ki pogojuje pripomočke, ker si hoče zagotoviti biti na vrhu, malo jih je podrejenih poti, ki pogojuje trenutke, ki pa sežejo v včeraj, danes, jutri; vse skupaj pa je danes, kot dimenzija časa=SEDAJ). To je ta filozofija, ki me je popeljala v dejavnost (in hkrati smisel življenja) -ALPINIZEM, to je filozofija trenutkov; s tem sem opisal v tem trenutku pičlih dveh ur, kaj me v tem trenutku najbolj teži; da me teži doživljanje do trenutka, da me teži včeraj, ki pogojuje dogodke, danes, ki pogojuje trenutke, najbolj pa jutri, ki pogojuje večno čakanje. Moja filozofija je torej ljubezen ne do modrosti (držim se pravila, da človek več kot ve, manj je moder, da se človekovo vedenje s širjenjem v resnici krči in oži in manjša), temveč do

krči in oži in manjša), temveč do ljubezni, to je ljubezni do samega sebe...!
lepi pozdravi iz tvoje notranjosti, moje ime je duh!

JERNEJ DEŽMAN: DOGODEK V MESTU GOGI (ESEJ)

Goga je mirno, dolgočasno mestece, polno malomeščanskih opravljivecev, katerih edina želja je DOGODEK! Ljudje polni upanja vsak dan znova opazujejo že do vseh kotov, vsakega kamenčka poznano ulico, v upanju na trenutek, ko bo najbolj srečen izmed njih iz polnih pljuč zavriskal ter ljudstvu Goge oznanil srečno novico-novico, na katero je čakal že njegov ded, oče. Vesoljni mir je tako gost in boleč, da je šibke, nesposobne in v ta eter nespadajoče ljudi pahnil v tartar pijače, iluzij, paranoje. Zdi se, kot da je ljubezen tisto gonilo-negibni gibalec te spačene podobe v ogledalu "normalnega" sveta. Zdi se, kot da ji ljubezen daje in jemlje moč iz udov in pije razum iz lobanje, ubija in ne pusti umreti!

Zakaj, povej mi popotnik skozi čas, ali ni le nadnaravnemu dano soditi? Ali je človek res sposoben kljubovati moči tega, česar ne razume? Zakaj je tak narcis in samovšečnež, potem drži tudi trditev: "Človek, ti si žival! Si le igrača v roki usode, ladja v rokah viharja!" Zatorej meščani Goge niso krivi svojih dejanj, so le živali,žejne krvi! So le igrače v rokah nadnaravnega. Slavko Grum je usoda-narod Goge marioneta! Zato glej na to dramo kot usoda-popotnik!

Hana-kdo si? Nemočno dekle,ki beži pred nasilnikom v tujino,ali le zmedeno bitje,ki ne ve kam s sabo? Kdo bi lahko trpel Tantalove muke in ob tem ostal gospodar svojih misli? Če je torej Hana ostala gospodar svojih misli in ostala tiho, je to moralo biti ali zato, ker muk sploh ni bilo, ali zaradi velike ljubezni do roditeljev.Beg v tujino ji je "muke" le prestavil na kasnejši čas. Toda zakaj se je vrnila? Lahko bi bila ostala v tujini za vedno! Lahko bi pretrgala vezi z družino, če je bila v takem smrtnem strahu! Lahko bi povedala očetu, materi, Terezi! Očitno jo je z nasilnikom vezala neka vez. Ga je ljubila? Morda je bil le njen poslednji adut za dosego popolne zadovoljitve. Prav tako kot je bog nekaj s strahom spoštovanega, je Prelih MORDA Hanin idol. In idola želimo tako posnemati in se poistovetiti z njim, da ga začnemo sovražiti. Idol na koncu MORA umreti!! Ali je to vzrok Hanine vrnitve in poskusa umora?

Gapit: Norec? Fetišist? Paranoik? V drami dobiš občutek, da je Mr. Julio Gapit vse našteto. Toda če si pogledaš stvar od blizu, dobi vse svoje oblike. Norec-človek, ki govori, dela in razmišlja drugače od večine t.i. normalnih ljudi.

Če se nekdo dvigne iz sfere razumljivega, dobi predznak norec. Toda preden obtožimo človeka za norca, ga moramo vprašati: "Ali mogoče veš, česar jaz ne vem?" Prav zato je morda postal Mr. Gapit norec, fetišist in paranoik.

Tudi če človeku nastavimo prisluškuvalne naprave, moramo verjeti, da nekaj ve, in to nekaj poskušamo iz njega zveliči na grob način. In če se človek zaveda, da ga zalezujejo na vsakem koraku, ne more ostati ob tem povsem priseben. Gospod Julio Gapit je žrtev modernega pranja možganov. Beg, za katerega pa nima dovolj moči, pa je njegova edina svetla točka na horizontu noči.

Za razmišljanje sem si dovolil vzeti dve po mojem mnenju ključni osebi drame, s čimer sem hotel pokazati svoj pogled na svet, dramo in Slavka Gruma.

WIRTSCHAFT IST TOT! (UMETNOST JE MRTVA)
 COPYRIGHT LAIBACH

POZIV

dijakom Gimnazije Novo mesto k vključitvi v Neodvisno dijaško organizacijo (NDO)

1.

-zaradi splošne apatije in praznine, ki vladata v intelektualnem, umetniškem in športnem življenju na Gimnaziji Novo mesto in ne omogočata optimalnega duhovnega razvoja dijakov in potrebne priprave na nadaljnje izobraževanje;

- zaradi odnosov med dijaki, ki namesto ustvarjalnega sobivanja omogogočajo vdor huliganskih struktur in pijanske kulture, potlačujejo in preprečujejo pa vsak kvalitetnejši skok iz povprečja;

- zaradi odnosov med dijaki in profesorji, ki nas spominjajo na nekdanje kvazitovariške odnose, so velikokrat žaljivi in ob vsakem nesoglaju povročajo namesto konstruktivnega argumentiranega dialoga prenagljene reakcije obeh strani;

OSEMČLANSKO IZVOLJENO VODSTVO DIJAKOV GIMNAZIJE NOVO MESTO USTANAVLJA NEODVISNO DIJAŠKO ORGANIZACIJO (NDO), SE PROGLAŠA ZA IZVRŠNI ODBOR ORGANIZACIJE, DIJAKE PA S TEM DOKUMENTOM POZIVA K VČANJENJU.

2.

PROGRAMSKA IZHODIŠČA

NDO bo skrbela za uresničevanje legitimnih pravic in interesov dijakov. Kritična bo do vseh pojavov, ki kakorkoli vplivajo na izobraževanje dijakov.

Branila bo tako čast in dostojanstvo dijakov kot tudi ugled Gimnazije Novo mesto in njenih profesorjev ter si prizadevala za odnose, ki bodo temeljili na medsebojnem spoštovanju.

NDO čuti potrebo po vzpostavitvi nove gimnazijske zavesti.

Gimnazija mora postati elitna šola. Zato se bomo zavzemali za afirmacijo intelektualnega, umetniškega in športnega življenja. Organizirali bomo **UMETNIŠKE RAZSTAVE, GLASBENE KONCERTE, LITERARNE MANIFESTACIJE IN ŠPORTNA TEKMOVANJA**. Prenovili bomo dijaški časopis, tako da bodo dobila prostor kvalitetna znanstvena, filozofska in literarna dela dijakov.

NI DOKUMENTA PRENOVE, KI NI HKRATI DOKUMENT DESTRUKCIJE

IZVRŠNI ODBOR NEODVISNE DIJAŠKE ORGANIZACIJE